Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 28. Juni 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 28 czerwca 1941 r.	Nr. 55

Inhalt / Treść

Zweite Verordnung
über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

(1) Wer den Durchführungsvorschriften und den Anordnungen oder Weisungen, die von dem Leiter der Hauptabteilung Forsten in der Regierung des Generalgouvernements auf Grund der Verordnung über das Forst- und Jagdwesen vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 25) und der Verordnung zur Änderung dieser Verordnung vom 23. April 1940 (VBlGG. I S. 159) erlassen sind, zuwiderhandelt oder sie umgeht, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Neben der Strafe kann auf Einziehung der Gegenstände erkannt werden, auf die sich die strafbare Handlung bezieht, auch wenn sie dem Täter nicht gehören. Kann keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden, so kann auf die Einziehung selbständig erkannt werden, wenn im übrigen die Voraussetzungen hierfür vorliegen.

Drugie rozporządzenie
o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

(1) Kto wykracza przeciw przepisom wykonawczym i zarządzeniom lub instrukcjom, wydanym przez Kierownika Głównego Wydziału Lasów w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa na podstawie rozporządzenia o leśnictwie i łowiectwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 25) oraz rozporządzenia celem zmiany tego rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 159) lub je obchodzi, podlega karze więzienia i grzywnie lub jednej z tych kar.

(2) Obok kary orzec można konfiskatę przedmiotów, do których czynność karalna się odnosi, nawet jeżeli nie należą do sprawcy. Jeżeli nie można ścigać lub skazać określonej osoby, to konfiskatę można orzec samodzielnie, jeżeli poza tym zachodzą warunki ku temu.

(3) Die Strafverfolgung tritt nur mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Forsten in der Regierung des Generalgouvernements ein.

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Ściganie karne następuje tylko za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Lasów w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung

über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Nach § 1 der Verordnung über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 8) wird folgender Paragraph 1a eingefügt:

§ 1a

(1) Wer den zur Durchführung dieser Verordnung erlassenen Vorschriften oder Verfügungen zuwiderhandelt, wird gemäß der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft, sofern nicht nach anderen Bestimmungen eine höhere Strafe angedroht ist. Ebenso wird bestraft, wer seine Kennkarte einem anderen zum Gebrauch überläßt oder eine für einen anderen ausgestellte Kennkarte gebraucht oder zu gebrauchen unternimmt.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe bis zu 10 000 Zloty oder auf eine dieser Strafen erkennen.

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Drugie rozporządzenie

o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Po § 1 rozporządzenia o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 8) wstawia się następujący paragraf 1a:

§ 1a

(1) Kto wykracza przeciw przepisom lub zarządzeniom, wydanym celem wykonania niniejszego rozporządzenia, podlega karze stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300), o ile w myśl innych postanowień nie zagrożono surowszą karą. Również podlega karze, kto pozostawia do używania swoją kartę rozpoznawczą innej osobie lub wystawioną dla innej osoby kartę rozpoznawczą używa lub usiłuje używać.

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczającym, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd orzec może karę więzienia i grzywnę do 10 000 złotych lub jedną z tych kar.

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 26. Oktober 1939 über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 8) bestimme ich:

§ 1

Kennkartenpflichtige Personen.

(1) Der Kennkartenzwang erstreckt sich auf alle Personen mit Wohnsitz oder dauerndem Aufenthalt im Generalgouvernement vom vollendeten 15. Lebensjahr an, soweit sie nicht Reichsdeutsche, deutsche Volkszugehörige oder Ausländer sind.

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 26 października 1939 r. o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Celem wykonania rozporządzenia o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 8) postanawiam:

§ 1

Osoby, obowiązane do posiadania kart rozpoznawczych.

(1) Przymus posiadania kart rozpoznawczych rozciąga się na wszystkie osoby, począwszy od ukończonego 15 roku życia, mające miejsce zamieszkania lub trwały pobyt w Generalnym Gubernatorstwie, o ile nie są obywatelami niemieckimi, przynależnymi do Narodu Niemieckiego lub cudzoziemcami.

(2) Als deutsche Volkszugehörige gelten alle Personen, die im Besitz der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige sind oder die gemäß § 6 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 26. Januar 1940 über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 2. Februar 1940 (VBlGG. II S. 73) als deutsche Volkszugehörige behandelt werden.

(3) Juden und Zigeuner sind kennkartenpflichtig, auch wenn sie die deutsche Staatsangehörigkeit besitzen.

§ 2

Inhalt des Kennkartenzwanges.

(1) Der Kennkartenzwang umfaßt die Pflicht, die Ausstellung einer Kennkarte zu beantragen und die dafür erforderlichen Unterlagen beizubringen, sowie die Pflicht, sich mit der Kennkarte auszuweisen.

(2) Jeder Inhaber einer Kennkarte hat sich bei Behörden und Körperschaften des öffentlichen Rechts und gegenüber den staatlichen und gemeindlichen Kontrollorganen auf Verlangen mit der Kennkarte auszuweisen.

§ 3

Anordnung des Kennkartenzwangs.

Den Zeitpunkt, bis zu welchem die im § 1 genannten Personen im Besitze einer Kennkarte sein müssen, bestimmt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) für seinen Amtsbereich durch Anordnung.

§ 4

Arten der Kennkarten.

(1) Die Kennkarten werden in verschiedenen Farben ausgestellt, und zwar

a) für Juden und Zigeuner — gelb,
b) für die Angehörigen der Minderheiten — blau,
c) für alle übrigen kennkartenpflichtigen Personen — grau.

(2) Die Kennkarten für Juden und Zigeuner sind auf der Vorderseite mit einem 30 mm großen „J“ bzw. „Z“ von 5 mm Balkenstärke in schwarzer Farbe zu versehen.

(3) Zur Kennzeichnung der Volkstumszugehörigkeit werden die blauen Kennkarten mit besonderen Zeichen versehen:

die Kennkarten für	Ukrainer	mit einem „U“
„ „ „	Goralen	„ „ „G“
„ „ „	Weißruthenen	„ „ „W“
„ „ „	Russen	„ „ „R“
„ „ „	Kaukasier (Georgier)	„ „ „K“

§ 5

Antragsbehörden

(1) Die Kennkarte ist beim Leiter der Gemeinde (Bürgermeister, Vogt), in der der Antragsteller seinen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen dauernden Aufenthalt hat, persönlich zu beantragen (Antragsbehörde).

(2) Für eine beschränkt geschäftsfähige oder geschäftsunfähige Person hat der gesetzliche Vertreter die Kennkarte zu beantragen.

(2) Za przynależnych do Narodu Niemieckiego uważa się wszystkie osoby, posiadające kartę rozpoznawczą dla przynależnych do Narodu Niemieckiego, lub które stosownie do § 6 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 73) uważane są za przynależne do Narodu Niemieckiego.

(3) Żydzi i cyganie obowiązani są do posiadania karty rozpoznawczej, nawet jeżeli posiadają obywatelstwo niemieckie.

§ 2

Treść przymusu posiadania karty rozpoznawczej.

(1) Przymus posiadania karty rozpoznawczej obejmuje obowiązek złożenia podania o wystawienie karty rozpoznawczej oraz dostarczenia wymaganych ku temu środków dowodowych, jako też obowiązek legitymowania się kartą rozpoznawczą.

(2) Każdy właściciel karty rozpoznawczej winien u władz i korporacyj prawa publicznego oraz wobec państwowych i komunalnych organów kontrolnych na żądanie wylegitymować się kartą rozpoznawczą.

§ 3

Zarządzenie przymusu posiadania karty rozpoznawczej.

Termin, do którego osoby, wymienione w § 1, muszą być w posiadaniu karty rozpoznawczej, określa dla swego zakresu urzędowego Starosta Powiatowy (Miejski) drogą zarządzenia.

§ 4

Rodzaje kart rozpoznawczych.

(1) Karty rozpoznawcze wystawia się w różnych kolorach, a mianowicie:

a) dla żydów i cyganów — żółte,
b) dla osób, przynależnych do mniejszości — niebieskie,
c) dla wszystkich innych osób, obowiązanych do posiadania karty rozpoznawczej — szare.

(2) Karty rozpoznawcze dla żydów i cyganów należy zaopatrzyć na przedniej stronie literą „J“ wzgl. „Z“ o wielkości 30 mm oraz o 5 mm grubości kresek w czarnym kolorze.

(3) Celem rozpoznania narodowości niebieskie karty rozpoznawcze zaopatrzone są szczególnymi znakami:

karty rozpoznawcze dla	Ukraińców	literą „U“
„ „ „	Górali	„ „G“
„ „ „	Białorusinów	„ „W“
„ „ „	Rosjan	„ „R“
„ „ „	osób pochodzących z Kaukazu (Gruzinów)	„ „K“

§ 5

Urząd przyjmujący podania.

(1) Wniosek o kartę rozpoznawczą należy złożyć osobiście u kierownika gminy (burmistrza, wójta), w której wnioskodawca ma swoje miejsce zamieszkania lub w braku tegoż — swój stały pobyt (urząd przyjmujący podania).

(2) Za osobę, ograniczoną w zdolności do działań prawnych lub niezdolną do działań prawnych, winien podanie o kartę rozpoznawczą złożyć ustawowy zastępca.

§ 6

Antragsverfahren.

(1) Der Antrag ist auf amtlichem Formblatt zu stellen. Der Antragsteller hat die darin gestellten Fragen wahrheitsgemäß zu beantworten und die Richtigkeit seiner Angaben zu versichern.

(2) Soweit der Antragsbehörde die persönlichen Verhältnisse des Antragstellers nicht bekannt sind, hat sie den Identitätsnachweis (Geburts- Heiratsurkunde oder amtlichen Ausweis) und den Nachweis der polizeilichen Meldung zu verlangen und dem Antrag beizufügen.

(3) Bezeichnet sich der Antragsteller als Nichtjude und bestehen Zweifel an der Richtigkeit dieser Angabe, so hat die Antragsbehörde auf dem Antragsformblatt einen entsprechenden Vermerk anzubringen.

(4) Jedem Antrag sind zwei Lichtbilder (unretuschiert) in vorgeschriebener Größe beizufügen.

(5) Die Antragsformblätter werden von den Antragsbehörden ausgegeben.

§ 7

Vorbereitung der Kennkarte.

(1) Die Antragsbehörde hat die Kennkarten und für jede Kennkarte ein Karteiblatt vorzubereiten. Als Kennkarten und Karteiblätter dürfen nur die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) ausgegebenen Muster verwendet werden.

(2) Jede Kennkarte ist mit der Angabe des Kennorts und einer Kennummer zu versehen. Als Kennort gilt der Ort der Antragstelle.

(3) Auf der Kennkarte und dem Karteiblatt ist je ein Fingerabdruck des rechten und des linken Zeigefingers des Antragstellers aufzunehmen. Die Kennkarte und das Karteiblatt sind mit dem Lichtbild des Antragstellers zu versehen.

(4) Der Antragsteller hat die Kennkarte und das Karteiblatt eigenhändig zu unterschreiben.

(5) Änderungen des Kartenmusters und nicht im Muster vorgesehene Eintragungen sind unzulässig.

§ 8

Ausstellung der Kennkarte.

(1) Die Antragsbehörde legt die vorbereitete Kennkarte nebst Antrag und das vorbereitete Karteiblatt der Ausstellungsbehörde vor. Ausstellungsbehörde ist der Kreishauptmann oder dessen Außenstelle (Stadtkommissar, Landkommissar), in kreisfreien Städten der Stadthauptmann.

(2) Die Ausstellung erfolgt durch Unterzeichnung und Anbringung des Dienstsiegels.

(3) Nach erfolgter Ausstellung ist die Kennkarte dem Antragsteller durch die Antragsbehörde auszuhändigen.

§ 9

Kartei und Register.

(1) Die Ausstellungsbehörde (§ 8 Abs. 1) hat die Karteiblätter zu den von ihr ausgestellten Kennkarten in einer Kartei zusammenzufassen.

(2) Die Antragsbehörde (§ 5 Abs. 1) hat alle von ihr ausgegebenen Kennkarten in ein fortlaufend numeriertes Register einzutragen.

§ 6

Postępowanie przy składaniu podania.

(1) Podanie należy złożyć na urzędowym formularzu. Wnioskodawca winien udzielić zgodnych z prawdą odpowiedzi na zawarte w nim pytania oraz złożyć zapewnienie o prawdziwości swoich zapodań.

(2) O ile urzędowi, przyjmującemu podania, nie są znane osobiste stosunki wnioskodawcy, winien on zażądać dowodu identyczności (metryki urodzenia, dokumentu ślubu lub legitymacji urzędowej) i dowodu zameldowania policyjnego oraz dołączyć je do podania.

(3) Jeżeli wnioskodawca podaje się za nieżyda i zachodzą wątpliwości co do prawdziwości tych danych, to winien urząd przyjmujący podania na formularzu, zawierającym podanie, zamieścić odpowiedni zapisek.

(4) Do każdego podania należy dołączyć dwie fotografie (nieretuszowane) w przepisanej wielkości.

(5) Formularze do podań wydają urzędy przyjmujące podania.

§ 7

Przygotowanie karty rozpoznawczej.

(1) Urząd przyjmujący podania winien przygotować karty rozpoznawcze oraz dla każdej karty rozpoznawczej kartę dla kartoteki. Jako karty rozpoznawcze i karty dla kartoteki wolno używać tylko wzorów, wydanych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych).

(2) Na każdej karcie rozpoznawczej należy podać miejsce rozpoznawcze i numer rozpoznawczy. Jako miejsce rozpoznawcze uważa się miejsce złożenia podania.

(3) Na karcie rozpoznawczej i karcie dla kartoteki należy umieścić po jednym odcisku palca prawego i lewego palca wskazującego wnioskodawcy. Kartę rozpoznawczą i kartę dla kartoteki należy zaopatrzyć w fotografię wnioskodawcy.

(4) Wnioskodawca winien własnoręcznie podpisać kartę rozpoznawczą i kartę dla kartoteki.

(5) Zmiany wzoru dla kart oraz wpisy, nie przewidziane we wzorze, są niedopuszczalne.

§ 8

Wystawienie karty rozpoznawczej.

(1) Urząd przyjmujący podania przedkłada przygotowaną kartę rozpoznawczą wraz z podaniem oraz przygotowaną kartę dla kartoteki urzędowi, wystawiającemu kartę rozpoznawczą; urzędem wystawiającym kartę rozpoznawczą jest Starosta Powiatowy lub jego placówka zamiejscowa (Komisarz Miejski, Komisarz Wiejski), a w miastach wydzielonych Starosta Miejski.

(2) Wystawienie następuje przez podpisanie i umieszczenie pieczęci służbowej.

(3) Po dokonanym wystawieniu winien urząd przyjmujący podania wręczyć kartę rozpoznawczą wnioskodawcy.

§ 9

Kartoteka i rejestr.

(1) Urząd wystawiający kartę rozpoznawczą (§ 8 ust. 1) winien karty dla kartoteki dla wystawionych przez siebie kart rozpoznawczych ująć razem w kartotekę.

(2) Urząd przyjmujący podania (§ 5 ust. 1) winien wpisać wszystkie wydane przez siebie karty rozpoznawcze do numerowanego bieżąco rejestru.

§ 10

Gültigkeit der Kennkarten.

(1) Die Kennkarten werden auf die Dauer von 5 Jahren ausgestellt.

(2) Durch Kennkarten, deren Gültigkeitsdauer abgelaufen ist, wird dem Kennkartenzwang nicht mehr genügt.

§ 10

Ważność kart rozpoznawczych.

(1) Karty rozpoznawcze wystawia się na przeciąg 5 lat.

(2) Kartami rozpoznawczymi, których czas trwania ważności upłynął, nie czyni się więcej zadość przymusowi posiadania karty rozpoznawczej.

§ 11

Ungültigkeit der Kennkarten.

Kennkarten, in denen das Lichtbild, die Fingerabdrücke, eine der sonst vorgeschriebenen Eintragungen oder die anzubringenden Dienstsiegel fehlen, sind ungültig. Das gleiche gilt, wenn der Zustand des Lichtbildes oder die Fingerabdrücke eine einwandfreie Feststellung des Kennkarteninhabers nicht mehr zulassen oder die sonstigen Eintragungen oder die Stempel unleserlich geworden sind.

§ 11

Nieważność kart rozpoznawczych.

Nieważne są karty rozpoznawcze, w których brak fotografii, odcisków palca, przepisanego poza tym wpisu lub pieczęci służbowych, które winny być umieszczone. To samo obowiązuje, jeżeli stan fotografii lub odciski palca nie zezwalają więcej na niewątpliwe rozpoznanie właściciela karty rozpoznawczej lub inne wpisy albo pieczęci stały się nieczytelne.

§ 12

Einziehung von Kennkarten.

Die Ausstellungsbehörde kann eine Kennkarte einziehen und den Inhaber zu einem neuen Antrag veranlassen, wenn ihr bekannt wird, daß die Kennkarte unter falschen Voraussetzungen ausgestellt ist, unrichtige Angaben enthält oder nach den §§ 10 und 11 ungültig geworden ist. Die Polizeibehörde, die Antragsbehörde und die Ausstellungsbehörde sind befugt, solche Kennkarten dem Inhaber zur Vorbereitung der Einziehung vorläufig abzunehmen. Über die Einziehung entscheidet die Ausstellungsbehörde, die nach dem Wohnsitz oder Aufenthaltsort des Kennkartenpflichtigen für die Ausstellung der neuen Karte zuständig ist.

§ 12

Odebranie karty rozpoznawczej.

Władza wystawiająca karty rozpoznawcze może kartę rozpoznawczą odebrać i zniewolić właściciela do złożenia nowego podania, jeżeli doszło do jej wiadomości, że kartę rozpoznawczą wystawiono na podstawie fałszywych założeń, że zawiera nieprawdziwe dane lub stała się nieważną według §§ 10 i 11. Władza policyjna, urząd przyjmujący podania i urząd wystawiający karty rozpoznawcze są upoważnione, celem przygotowania odebrania, tymczasowo odebrać właścicielowi takie karty rozpoznawcze. O odebraniu rozstrzyga urząd wystawiający karty rozpoznawcze, właściwy do wystawienia nowej karty według miejsca zamieszkania lub według miejsca pobytu osoby, obowiązanej do posiadania karty rozpoznawczej.

§ 13

Änderung von Kennkarten.

Der Kennkartenpflichtige hat die Kennkarte der Antragsbehörde zur Veranlassung der Änderung oder Neuausstellung vorzulegen, wenn die Angaben auf der Kennkarte infolge Namensänderung, Berufswechsel und dgl. unzutreffend geworden sind. Zuständig zur Änderung und Neuausstellung ist die Ausstellungsbehörde.

§ 13

Zmiana kart rozpoznawczych.

Osoba, obowiązana do posiadania karty rozpoznawczej, winna przedłożyć kartę rozpoznawczą urzędowi przyjmującemu podania celem spowodowania zmiany lub wystawienia nowej karty, jeżeli dane na karcie rozpoznawczej stały się nieodpowiednie wskutek zmiany nazwiska, zawodu lub tp. Właściwym do dokonania zmiany i wystawienia nowej karty jest urząd wystawiający karty rozpoznawcze.

§ 14

Verlust von Kennkarten.

(1) Der Kennkarteninhaber ist verpflichtet, den Verlust einer gültigen Kennkarte unverzüglich der nächsten Antragsbehörde schriftlich oder mündlich unter Angabe seiner genauen Personalien und der näheren Umstände des Verlustes zu melden. Er hat auf Verlangen der Ausstellungsbehörde darüber eine eidesstattliche Erklärung abzugeben.

(2) Der Kennkartenpflichtige erhält in diesem Falle auf Grund der Kennkartenkartei oder auf Grund eines neu durchzuführenden Verfahrens eine zweite Kennkarte.

(3) Eine zweite Kennkarte darf nur beantragt werden, wenn die erste in Verlust geraten ist.

§ 14

Utrata kart rozpoznawczych.

(1) Właściciel karty rozpoznawczej jest obowiązany, zgłosić utratę ważnej karty rozpoznawczej niezwłocznie pisemnie lub ustnie najbliższemu urzędowi, przyjmującemu podania, z podaniem swoich dokładnych personaliów oraz bliższych okoliczności, dotyczących utraty. Na żądanie urzędu wystawiającego karty rozpoznawcze winien on na to złożyć zaręczenie w miejsce przysięgi.

(2) Osoba, obowiązana do posiadania karty rozpoznawczej, otrzymuje w tym wypadku drugą kartę rozpoznawczą, a to na podstawie kartoteki dla kart rozpoznawczych lub na podstawie nowego postępowania, które należy przeprowadzić.

(3) Podanie o drugą kartę rozpoznawczą wolno złożyć tylko wtedy, jeżeli utracono pierwszą.

§ 15

Gebühren.

(1) Die Gebühr für die Ausstellung einer Kennkarte beträgt 4 Zloty und für jede Änderung 2 Zloty. Sie ist bei der Antragsstellung zu enrichten.

§ 15

Opłaty.

(1) Opłata za wystawienie karty rozpoznawczej wynosi 4 złote, a za każdą zmianę 2 złote. Należy ją uiścić przy złożeniu podania.

(2) Von der Verpflichtung zur Zahlung einer Gebühr sind Personen befreit, die nachweislich zur Zahlung außerstande sind.

(3) Die Gebühr fließt je zur Hälfte dem Haushalt des Generalgouvernements und dem Haushalt der Gemeinden zu. Die Gemeinden haben den Gebührenanteil des Generalgouvernements vierteljährlich an die für die Kreishauptmannschaft (Stadthauptmannschaft) zuständige Kasse abzuführen.

§ 16

Schlußbestimmungen.

Zur weiteren Durchführung können von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Einvernehmen mit dem Höheren ϟϟ- und Polizeiführer Verwaltungsanordnungen erlasssen werden.

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Krüger

(2) Od obowiązku uiszczenia opłaty są zwolnione osoby, które nie są w możności ją zapłacić, a okoliczność tę mogą udowodnić.

(3) Opłata wpływa po połowie do budżetu Generalnego Gubernatorstwa i do budżetu gmin. Gminy winny udział w opłatach, przypadający Generalnemu Gubernatorstwu, kwartalnie odprowadzić do kasy, właściwej dla danego starostwa powiatowego (miejskiego).

§ 16

Postanowienie końcowe.

Celem dalszego wykonania może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) w porozumieniu w Wyższym Dowódcą ϟϟ i Policji wydać zarządzenia administracyjne.

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Krüger

Anordnung Nr. 4

der Bewirtschaftungsstelle für Eisen und Stahl im Generalgouvernement.

Vom 18. Juni 1941.

Betrifft: **Absatz von Fahrradrahmen und von fertigen Fahrrädern.**

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Eisen und Stahl im Generalgouvernement vom 27. Januar 1940 (VBlGG. I S. 43) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Hauptabteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

(1) Hersteller, Reparaturwerkstätten und Händler sind verpflichtet, bis zum 12. Juli 1941 die bei ihnen am 30. Juni 1941 vorhandenen Bestände an Fahrradrahmen und fertigen Fahrrädern beim zuständigen Distriktschef (Abteilung Wirtschaft) oder einer von diesem zu bezeichnenden Stelle mit eingeschriebenem Brief zu melden.

(2) In der Meldung sind Herren-, Damen-, Kinder-, Renn- und sonstige Spezialräder besonders anzuführen.

§ 2

(1) Verkauf und Auslieferung der im § 1 genannten Waren durch Hersteller, Reparaturwerkstätten und Händler sind nur gegen Bezugschein gestattet.

(2) Die Ausgabe des Bezugscheines ist vom Bezieher beim zuständigen Distriktschef (Abteilung Wirtschaft) oder einer von diesem zu bezeichnenden Stelle zu beantragen.

§ 3

Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 18. Juni 1941.

Der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Eisen und Stahl im Generalgouvernement

Fischer

Zarządzenie Nr. 4

urzędu gospodarowania żelazem i stalą w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 18 czerwca 1941 r.

Dotyczy: **zbytu ram kołowcowych i gotowych rowerów.**

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania żelazem i stalą w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 27 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 43) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Głównego Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

(1) Wytwórcy, warsztaty reparacyjne i handlarze są obowiązani zgłosić do dnia 12 lipca 1941 r. listem poleconym do właściwego Szefa Okręgowego (Wydziału Gospodarki) lub do urzędu, który Szef Okręgowy ma oznaczyć, znajdujące się u nich w dniu 30 czerwca 1941 r. zapasy ram kołowcowych i gotowych rowerów.

(2) W zgłoszeniu należy podać oddzielnie rowery męskie, damskie, dziecięce, wyścigowe i inne specjalne rowery.

§ 2

(1) Sprzedaż i wydawanie towarów, wymienionych w § 1 przez wytwórców, warsztaty reparacyjne i handlarzy dozwolone są jedynie na kartkę nabywczą.

(2) O wydanie kartki nabywczej winien wnioskodawca złożyć podanie do właściwego Szefa Okręgowego) Wydziału Gospodarki) lub do urzędu, który Szef Okręgowy ma oznaczyć.

§ 3

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 18 czerwca 1941 r.

Kierownik urzędu gospodarowania żelazem i stalą w Generalnym Gubernatorstwie

Fischer